

بررسی اثرات غلظت‌های مختلف اسیدجیبرلیک و بنزیل‌آدنین بر صفات رشدی و رنگیزه‌های گیاه

آپارتمانی اسپاتی‌فیلوم (*Spathiphyllum wallisii*)

علی صالحی ساردویی^{۱*}، هاجر معتمدی شارک^۲ و مزگان شهدادنژاد^۳

۱- دانشجوی دکتری، گروه علوم باغبانی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران، alisalehisardoei@gau.ac.ir

۲- کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران،

motamedi.elham73@yahoo.com

۳- کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی، موسسه آموزش عالی سنا، ساری، ایران، moghanshahdad@gmail.com

*نویسنده مسئول: علی صالحی ساردویی

تاریخ پذیرش: آذر ۱۳۹۷

تاریخ دریافت: مهر ۱۳۹۷

Effect of GA₃ and BA on the Growth and Photosynthetic Pigment Changes

Spathiphyllum wallisii Indoor Flower

Ali Salehi Sardoei^{1*}, Hajar Motamedi Sharak² and Moghgan Shahdad Neghad³

1* - Ph.D student, Department of Horticulture, Gorgan Agriculture and Natural Resources Branch, Gorgan, Iran, alisalehisardoei@gau.ac.ir

2- MS.c, Department of Horticulture, Gorgan Agriculture and Natural Resources Branch, Gorgan, Iran, motamedi.elham73@yahoo.com

3- MS.c, Department of Horticulture and Landscape Engineering, Sana Institute of Higher Education, Sari, Iran, moghanshahdad@gmail.com

*Corresponding author: Ali Salehi Sardoei

Received: October 2018

Accepted: December 2018

Abstract

To study the effect of plant hormones Gibberellic Acid (GA₃) and Benzyladenine (BA) on leaf ornamental *Spathiphyllum wallisii*, BA concentrations of 0, 100, 200 and 400 mg.l⁻¹ and GA₃ concentrations of 0, 100 and 200 mg.l⁻¹ by foliar spraying in three steps, with a delay of 15 days was performed. In each step, 40ml of solution was sprayed on each pot. The pots were arranged in factorial based complete randomize design with 12 treatments and 4 replicates. Results showed that highest number of leaves produced per plant in the treatment of 400 mg.l⁻¹ and 100 mg.l⁻¹ BA and GA₃, respectively, with an average of 11/33 and 11 that did not show a statistically significant difference. With increasing concentrations of growth regulators, leaf area index, chlorophyll, petiole length, chlorophyll a showed a significant increase. Effect of BA and GA₃ hormone effect on photosynthetic pigments. The highest amount of chlorophyll a, b and total level of 400 mg.l⁻¹ BA+100 mg.l⁻¹ GA₃ with an average of 18/48, 10/74 and 28/73 μg/ml⁻¹, respectively.

Keywords: Characteristics and Physiological growth, Plant growth regulator, Sprayed.

چکیده

در شرایط گلخانه‌ای تأثیر دو هورمون بنزیل‌آدنین و اسیدجیبرلیک بر گیاه برگ زینتی اسپاتی‌فیلوم مورد بررسی قرار گرفت. بنزیل‌آدنین در سطوح (صفر، ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر) و اسیدجیبرلیک در سطوح (صفر، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر) توسط محلول‌پاشی برگ‌ها در طی سه مرحله با فواصل زمانی هر ۱۵ روز یکبار صورت گرفت. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی و با چهار تکرار انجام گردید. نتایج نشان داد که بیشترین تعداد برگ تولیدی در گیاه در تیمارهای ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک به ترتیب با میانگین ۱۱/۳۳ و ۱۱ بود که از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند. با افزایش غلظت تنظیم‌کننده‌های رشد بنزیل‌آدنین و اسیدجیبرلیک سطح برگ، شاخص کلروفیل، طول دم‌برگ، کلروفیل a به طور معنی‌داری نیز افزایش از خود نشان داد. اثر هورمون‌های بنزیل‌آدنین و اسیدجیبرلیک بر رنگدانه‌های فتوسنتزی مؤثر بود. بالاترین مقدار کلروفیل a، b و کل در سطح ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین به همراه ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با میانگین ۱۸/۴۸، ۱۰/۷۴ و ۲۸/۷۳ میکروگرم در میلی‌لیتر بود. بالاترین مقدار کارتنوئید در تیمار ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با میانگین ۵/۳۱ میکروگرم در میلی‌لیتر حاصل شد.

کلمات کلیدی: تنظیم‌کننده‌های رشد، محلول‌پاشی، خصوصیات رشدی و فیزیولوژیکی

مقدمه و کلیات

گیاه برگ زینتی اسپاتی فیلوم با نام علمی (*Spathiphyllum wallisii*) از خانواده Araceae و بومی کلمبیا است (قهساره و کافی، ۱۳۹۰). امروزه استفاده از تنظیم کننده‌های رشد گیاهی کاربرد بسیاری پیدا کرده است، اسیدجیبرلیک می‌تواند بر افزایش عملکرد گیاه مؤثر باشند (Benjaacov, 2006). یکی از اثرات شناخته شده جیبرلین‌ها تحریک رشد رویشی شامل طویل شدن ساقه، ریشه و افزایش سطح برگ است (Fleet and Sun, 2005). بارزترین اثر جیبرلین‌ها افزایش ارتفاع ساقه از طریق طویل ساختن فواصل میانگره است. محلول‌پاشی جیبرلین روی شاخساره گیاهان پاکوتاه که به دلایل ارثی فاقد قدرت تولید جیبرلین کافی می‌باشند موجب طویل شدن ساقه و افزایش ارتفاع گیاه می‌شود (خوشخوی و همکاران، ۱۳۷۹). محلول‌پاشی برگ‌گی اسیدجیبرلیک در غلظت ۵۰۰ میلی‌گرم بر لیتر در گیاه آنتوریوم موجب افزایش ارتفاع گیاه، تعداد برگ و طول و عرض برگ‌ها شد (Dhaduk et al., 2007). تحریک رشد بوسیله جیبرلین‌ها در بسیاری از گونه‌های پهن برگ گزارش شده است (بانی‌نسب و راحمی، ۱۳۷۷؛ Briilinger and Storey, 1989; Marler and Mickelbart, 1992). تیمار گیاه لاکوات (*Eriobotrya japonica* Lindl) با غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک موجب افزایش طول و قطر ساقه، سطح برگ و مجموع کلروفیل برگ دانهال‌ها در مقایسه با شاهد گردید (El-Dengawy, 2005). محلول‌پاشی روی دانهال‌های کاج جنگلی (*Pinus sylvestris*) و نوعی سرو (*Picea glauca*) موجب افزایش طول ساقه گیاهان مذکور گردید (Little and MacDonald, 2003). گزارش شده است در گل رعنازی زیبا محلول‌پاشی اسیدجیبرلیک با غلظت ۲۵۰

پی‌پی‌ام در ۳ مرحله محلول‌پاشی موجب افزایش ارتفاع گیاه نسبت به تیمار شاهد گردید (Delvadia et al., 2009). در گزارشی بنزیل‌آدنین در غلظت ۲۰ میلی‌گرم بر لیتر به طور معنی‌داری موجب افزایش ارتفاع و تعداد برگ در گیاه کروتون شد (Nahed and EL-Aziz, 2007). نتیجه تحقیقی نشان داد کاربرد ۵۰۰ پی‌پی‌ام بنزیل‌آدنین، بیشترین شاخه را در گل شیپوری تولید نمود و کمترین آن در تیمار شاهد بدست آمد (مجیدیان و همکاران، ۱۳۹۰). هدف این تحقیق بررسی تأثیر محلول‌پاشی بنزیل‌آدنین و اسیدجیبرلیک روی میزان خصوصیات رشد و رنگدانه‌های فتوسنتزی گیاه زینتی اسپاتی فیلوم می‌باشد.

فرآیند پژوهش

این پژوهش در گلخانه تحقیقاتی آموزشی دانشگاه آزاد جیرفت به منظور بررسی اثر بنزیل‌آدنین و اسیدجیبرلیک بر رشد و نمو گیاه آپارتمانی اسپاتی فیلوم صورت گرفت. در این آزمایش پاجوش‌های ریشه‌دار که دارای 1 ± 4 برگ بودند بوسیله غلظت‌های بنزیل‌آدنین حاوی صفر (شاهد)، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر و اسیدجیبرلیک صفر (شاهد)، ۱۰۰، ۲۰۰ در طی ۳ مرحله محلول‌پاشی با فواصل زمانی ۱۵ روز صورت گرفت. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب آزمایش کاملاً تصادفی با ۱۲ تیمار و ۴ تکرار انجام شد. تغذیه گیاهان بطور یکسان با محلول غذایی میکرو غنچه با غلظت ۳ درصد در ۴ هفته متوالی که حاوی عناصر ازت ۸٪، فسفر ۴٪، پتاس ۵٪ و میکرو شامل آهن، مس، روی، منگنز، مولیبدن و بر بود، انجام شد. میانگین دمای روزانه و شبانه در گلخانه در اواخر پاییز و زمستان 22 ± 2 و 18 ± 2 و در اواخر بهار و تابستان دمایی

۶۶۳/۲، ۶۴۶/۸ و A۴۷۰ به ترتیب نشان دهنده‌ی شدت جذب در طول موج‌های ۶۶۳/۲ (کلروفیل a)، ۶۶۴/۸ (کلروفیل b)، ۴۷۰ (کارتنوئیدها) نانومتر می‌باشند.

داده‌ها پس از جمع‌آوری با استفاده از نرم افزار SPSS صورت گرفت و مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح آماری $P < 0.05$ انجام شد.

نتایج و بحث

بیشترین تعداد برگ تولیدی در گیاه در تیمارهای ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین، ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین، ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین به همراه ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک، ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین به همراه ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک و به ترتیب با میانگین ۱۱، ۱۱/۳۳، ۱۰/۶۶ و ۱۰/۶۶ بود که از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند (جدول ۱). گزارش شده است که اسیدجیبرلیک موجب افزایش سطح برگ در گیاهان سوسن و کلم شده است (Hamano et al., 2002; Zieslin and Tsujita, 1388). تأثیر اسیدجیبرلیک بر افزایش میزان خشک گیاه را می‌توان به اثر آن بر افزایش میزان فتوسنتز از طریق بیشتر شدن سطح برگ نسبت داد (Lester et al., 2002). تیمار شاهد، ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین به همراه ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین با کمترین تعداد برگ به ترتیب با میانگین ۷/۶۶، ۸/۳۳ و ۸/۶۶ بود که اختلاف معنی‌داری را با تیمار ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین نشان دادند. قبلاً نیز گزارش شده است که بنزیل‌آدنین موجب افزایش

۳۲±۲ و ۲۸±۲ بود، رطوبت نسبی گلخانه بالای ۷۰ درصد در نوسان بود. میزان شاخص کلروفیل در مرحله ۶۰ روز بعد از محلول پاشی با دستگاه کلروفیل سنج (Spad) مدل CCM 200 در ساعات ۹/۳۰-۱۰ صبح از سه قسمت برگچه‌های جوان انجام شد.

کلروفیل کل برگ: اندازه‌گیری میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی براساس روش Lichtenthaler, 1387 انجام گرفت. براساس این روش ۰/۲ گرم بافت تازه برگ (از برگ‌های میانی گیاه با ترازوی آزمایشگاهی با دقت ۰/۰۰۰۱ گرم وزن و در هاون چینی حاوی ۱۰ میلی‌لیتر استون ۸۰ درصد ساییده شد. سپس محتوای هاون چینی روی کاغذ صافی واتمن شماره ۱ که در قیف شیشه‌ای قرار داشت ریخته و صاف شد. سپس محلول با افزودن استون ۸۰ درصد به ۱۵ میلی‌لیتر رسانده شد. سپس سه میلی‌لیتر از این محلول که حاوی کلروفیل a و b و کارتنوئیدها بود در کورت ریخته شد و شدت جذب آن در طول موج‌های ۶۶۳/۲ (کلروفیل a)، ۶۴۶/۸ (کلروفیل b) و ۴۷۰ (کارتنوئیدها) نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر قرائت و غلظت این رنگیزه‌ها با استفاده از معادلات ۱ تا ۴ محاسبه گردید.

$$\text{Chl}_a \text{ (mg.ml}^{-1}\text{)} = (12.5 * A663.2) - (2.79 * A646.8) \text{ معادله (۱)}$$

$$\text{Chl}_b \text{ (mg.ml}^{-1}\text{)} = (21.51 * A646.8) - (5.1 * A663.2) \text{ معادله (۲)}$$

$$\text{Chl T (mg.ml}^{-1}\text{)} = \text{Chl.a} + \text{Chl.b} \text{ معادله (۳)}$$

$$\text{Car (mg.ml}^{-1}\text{)} = (1000 * A470) - (1.8 * \text{Chl.a}) - (85.02 * \text{Chl.b}) \text{ معادله (۴)}$$

که در این معادلات، Chl.a، Chl.b، Chl T و Car به ترتیب غلظت کلروفیل a، کلروفیل b، کل کلروفیل و کارتنوئیدها (شامل کاروتن و گزانتوفیل ها) و

۷۴/۰۴، ۸۳/۳۸، ۸۳/۶ و ۱۰۳/۹۹ سانتی متر مربع بدست آمد. سطوح ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین در مقایسه با تیمار شاهد از لحاظ آماری، اختلاف معنی داری با هم داشتند.

با توجه به نتایج جدول (۱) بیشترین شاخص کلروفیل در تیمار ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با میانگین ۲۹/۶ بدست آمد. با افزایش غلظت تنظیم کننده های رشد شاخص کلروفیل نیز افزایش نشان داد، به طوری که تیمار ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد. استفاده از تنظیم کننده های رشد اسیدجیبرلیک و بنزیل آدنین، میزان کلروفیل را در برگ های گیاه شیپوری افزایش داد (مجیدیان و همکاران، ۱۳۹۰). کمترین مقدار شاخص کلروفیل در تیمار شاهد بدست آمد. به نظر می رسد تنظیم کننده رشد بنزیل آدنین اثر بهتری نسبت به اسیدجیبرلیک در شاخص محتوای کلروفیل از خود نشان داده است. جیبرلین موجب تحریک سنتز ساکارز و انتقال آن از برگ به آوند آبکش می شود و سبب توسعه مواد فتوسنتزی و فراهم کردن انرژی مورد نیاز برای رشد بعدی گیاه و توسعه برگ ها می گردد (Arteca, 1996). احتمالاً تحریک سنتز ساکارز و انتقال آن به آوند آبکش در اثر اعمال تیمار اسیدجیبرلیک نه تنها موجب افزایش رشد در بخش های هوایی گیاه که به عنوان محل مصرف مطرح هستند می گردد، بلکه بخش دیگری از مواد درون اندام های زیرزمینی نیز منتقل می شود که باعث افزایش رشد ریشه می گردد. بطور خلاصه می توان گفت که تغییرپذیری میزان رشد بوسیله جیبرلین ها ممکن است بدلیل افزایش در سطح مؤثر برگ،

تعداد برگ در گیاه شیپوری شد (مجیدیان و همکاران، ۱۳۹۰).

با توجه به نتایج جدول (۱) بیشترین طول دمبرگ در تیمار ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین با میانگین ۳۸/۳۳ سانتی متر بدست آمد. نتایج نشان می دهد با افزایش غلظت تنظیم کننده های رشد طول دمبرگ نیز افزایش پیدا کرد. به نظر می رسد تنظیم کننده رشد اسیدجیبرلیک اثر بهتری نسبت به بنزیل آدنین در شاخص طول دمبرگ از خود نشان داده است. اسیدجیبرلیک با تحت تأثیر قرار دادن فرایندهای سلولی از جمله تحریک تقسیم سلولی و طویل شدن سلول ها سبب افزایش رشد رویشی می گردد (Stuart and Jones, 1977; Abd El-Aal et al., 2008).

همچنین جیبرلین ها با افزایش انبساط دیواره از طریق هیدرولیز نشاسته به قند موجب کاهش پتانسیل آب سلول شده و در نهایت باعث ورود آب به درون سلول و طویل شدن سلول می شود (چهرازی و همکاران، ۱۳۹۶).

سطح برگ تحت تأثیر معنی دار تنظیم کننده های رشد قرار گرفت، بیشترین سطح برگ در تیمار ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک و ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۱۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک به ترتیب با میانگین ۱۵۷/۳۶ و ۱۴۸/۵۶ سانتی متر مربع دیده شد. نتایج جدول (۱) نشان داد با افزایش غلظت تنظیم کننده های رشد، سطح برگ به طور معنی داری نیز افزایش پیدا کرد. کمترین مقدار سطح برگ در تیمار شاهد، ۱۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک، ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۱۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک به ترتیب با میانگین

پلاستیسیته دیواره سلولی نیز می‌شود. این مسئله می‌تواند بدلیل اسیدی شدن دیواره سلولی یا در نتیجه جذب یون کلسیم به درون سیتوپلاسم باشد (بانی نسب و راحمی، ۱۳۷۷). ثابت شده است که اسیدجیبرلیک فعالیت آنزیم ریبولوز بی‌فسفات کربوکسیلاز-اکسیژناز (رایسکو) که آنزیم عمده فتوسنتزی در گیاهان است، را افزایش می‌دهد (نظریگی و همکاران، ۱۳۹۳).

تحریک میزان فتوسنتز، افزایش فعالیت برخی آنزیم‌ها یا تغییر در توزیع مواد فتوسنتزی و یا اثر مشارکتی این موارد باشد (حسن‌پور اصیل و همکاران، ۱۳۹۱). از طرفی جیبرلین‌ها با تحریک فعالیت برخی آنزیم‌ها پروتئاز موجب تبدیل پروتئین‌ها به اسیدهای آمینه از جمله تریپتوفان که پیش‌ساز اکسین است، می‌شوند. بنابراین برخی اثرات خود را به صورت غیرمستقیم از طریق اکسین نیز اعمال می‌کنند (Leshem, 1973; روئین، ۱۳۸۶). اسیدجیبرلیک سبب افزایش

جدول ۱- اثر متقابل سطوح اسیدجیبرلیک و بنزیل‌آدنین بر شاخص‌های رشدی اسپاتی فیلوم پس از ۶۰ روز از محلول‌پاشی

طول دمبرگ (cm)	تعداد برگ در بوته	سطح برگ (cm ²)	شاخص کلروفیل (SPAD)	GA ₃	BA
۳۰/۴۶	۷/۶۶	۷۴/۰۴	۴۱۰/۴۲	.	.
۱۹/۲	ab _{۱۱}	def _{۸۳/۳۸}	def _{۱۵/۸۱}	۱۰۰	
۲۴/۲	cde _{۹/۳۳}	cdef _{۱۰۳/۹۹}	cde _{۱۹/۱۶}	۲۰۰	
۳۸/۳۳	def _{۸/۶۶}	c _{۷۸/۲۹}	fg _{۱۲/۹۴}	.	۱۰۰
۲۱/۲۶	bcd _{۹/۶۶}	def _{۸۳/۶۲}	ef _{۱۳/۹۱}	۱۰۰	
۱۹/۴۳	ef _{۸/۳۳}	cde _{۱۱۲/۰۲}	fg _{۱۲/۴۲}	۲۰۰	
۲۵/۰۳	bcd _{۱۰}	cdef _{۱۰۷/۸۱}	bcd _{۱۹/۷۹}	.	۲۰۰
۲۱/۶۶	bcd _{۹/۶۶}	bcd _{۱۶/۷۷}	bc _{۲۰/۸۸}	۱۰۰	
۲۲/۸	de _۹	bc _{۱۲۱/۲۹}	cd _{۱۸/۹۴}	۲۰۰	
۲۵/۵۶	a _{۱۱/۳۳}	bcd _{۱۱۸/۴۶}	b _{۲۳/۴۶}	.	۴۰۰
۲۵/۷	abc _{۱۰/۶۶}	ab _{۱۴۸/۵۶}	bc _{۲۰/۵}	۱۰۰	
۳۰/۲۶	abc _{۱۰/۶۶}	a _{۱۵۷/۳۶}	a _{۲۹/۶}	۲۰۰	

در هر ستون میانگین‌هایی با حروف مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه‌ای دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند.

مطابقت داشت. اسیدجیبرلیک نقش ساختاری در غشاء کلروپلاست داشته و موجب تحریک فتوسنتز می‌شود (Janowski and Jerzy, 2003). کمترین مقدار کلروفیل a، b، کل در تیمار شاهد به ترتیب با میانگین ۱۰/۸۸، ۶/۴ و ۱۷/۱۹ میلی‌گرم در میلی‌لیتر دیده شد که از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری بین تیمار ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین به همراه ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با شاهد مشاهده گردید. کلروفیل در گیاهان از نظر جذب و به بکارگیری انرژی نورانی در فتوسنتز نقش اساسی اولیه را دارد. لذا تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی روی بیوسنتز و تجزیه کلروفیل به طور مستقیم روی فتوسنتز مؤثر

نتایج این آزمایش بیانگر این مساله بود که تنظیم‌کننده‌های بنزیل‌آدنین و اسیدجیبرلیک بر رنگدانه‌های فتوسنتزی مؤثر بود. بالاترین مقدار کلروفیل a، b، کل و مجموع رنگدانه‌ها در سطح ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر بنزیل‌آدنین به همراه ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با میانگین ۱۸/۴۸، ۱۰/۷۴، ۲۸/۷۳ و ۳۳/۸۷ میلی‌گرم در میلی‌لیتر بود. نتایج مربوط به صفت کلروفیل برگ نشان داد که تیمار اسیدجیبرلیک اختلاف معنی‌داری با تیمار شاهد دارد که این نتایج با نتایج Mynett و همکاران (۲۰۰۱) در فریزیا و یعقوبی و همکاران (۱۳۹۲) در مینا چمنی در مورد تأثیر اسیدجیبرلیک بر افزایش شاخص سبزیگی برگ

اسید جیبرلیک در غشاء کلروپلاست باشد و نیز موجب تحریک فتوسنتز شود (عبدوسی، ۱۳۹۴). که با نتایج بررسی اسیدجیبرلیک روی زنبق مطابقت دارد (مرتضوی و حسن پور اصیل، ۱۳۸۹).

واقع می شود (Arteca, 1996). تیمار با اسیدجیبرلیک سبب تأخیر در پیری برگ ها می شود. اسیدجیبرلیک تجزیه و از بین رفتن کلروفیل را در طی فرآیند پیری کاهش می دهد که ممکن است به دلیل نقش ساختاری

جدول ۲- اثر متقابل سطوح اسید جیبرلیک و بنزیل آدنین بر رنگدانه های فتوسنتزی اسپاتی فیلوم پس از ۶۰ روز از محلول پاشی رنگدانه های فتوسنتزی (mg.ml⁻¹)

		رنگدانه های فتوسنتزی (mg.ml ⁻¹)			GA ₃	BA
مجموع رنگدانه ها	کل	کارتونوئید	b	a		
^g ۲۱/۸۲	^e ۱۷/۱۹		^c ۴/۶۳	^f ۶/۴	^e ۱۰/۸۸	.
^{ef} ۲۳/۸۴	^{de} ۱۸/۵۳		^a ۵/۳۱	^{def} ۷/۵	^{de} ۱۱/۰۳	۱۰۰
^{cde} ۲۵/۵۹	^{bcd} ۲۰/۵۵		^{abc} ۵/۰۴	^{cd} ۸/۵۸	^{de} ۱۱/۹۷	۲۰۰
^{fg} ۲۳/۵۶	^{de} ۱۸/۵۶		^{abc} ۴/۹۹	^{cdef} ۷/۷۶	^e ۱۰/۸	۰ ۱۰۰
^{efg} ۲۳/۶۳	^{de} ۱۸/۵۴		^{ab} ۵/۰۸	^{def} ۷/۶۷	^e ۱۰/۸۷	۱۰۰
^{cd} ۲۶/۱	^{bc} ۲۰/۹۱		^c ۴/۶۶	^{bc} ۹/۲۲	^{cd} ۱۲/۱۹	۲۰۰
^{def} ۲۴/۴	^{cde} ۱۹/۲		^{ab} ۵/۲	^{def} ۷/۵۶	^{de} ۱۱/۶۴	۰ ۲۰۰
^{ef} ۲۳/۹۹	^{de} ۱۸/۷۵		^{ab} ۵/۲۴	^e ۶/۹۹	^{de} ۱۱/۷۵	۱۰۰
^b ۳۰/۳۹	^{bc} ۲۱/۰۳		^{bc} ۴/۸۶	^{ab} ۱۰/۲۹	^b ۱۵/۲۴	۲۰۰
^{def} ۲۴/۹	^{bcd} ۱۹/۸۹		^{abc} ۵/۰۱	^{cde} ۸/۴۸	^{de} ۱۱/۴	۰ ۴۰۰
^a ۳۳/۸۷	^a ۲۸/۷۳		^{ab} ۵/۱۴	^a ۱۰/۷۴	^a ۱۸/۴۸	۱۰۰
^c ۲۷/۲۲	^b ۲۲/۰۱		^{ab} ۵/۲۱	^{cd} ۸/۷۹	^c ۱۳/۲۲	۲۰۰

در هر ستون میانگین هایی با حروف مشترک در سطح احتمال ۵٪ آزمون چند دامنه ای دارای اختلاف معنی دار نمی باشند.

اسیدجیبرلیک و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک به ترتیب با میانگین ۳۳/۸۷ و ۳۰/۳۹ میلی گرم در میلی لیتر بالاترین مقدار مجموع رنگدانه ها رو به دنبال داشتند و کمترین آن در تیمار شاهد با میانگین ۲۱/۸۲ میکرو گرم در میلی لیتر بدست آمد (جدول ۲).

نتیجه گیری کلی

با توجه به نتایج بدست آمده می توان رشد رویشی گیاه زینتی اسپاتی فیلوم را از طریق افزایش سنتز رنگدانه های فتوسنتزی بوسیله اسیدجیبرلیک و بنزیل آدنین تحریک کرد.

منابع

(۱) بانو نسب، ب و. راحمی، م. ۱۳۷۷. تأثیر کاربرد اسیدجیبرلیک در رشد و نمو دانه های بیه و کلخونگ، مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲۹. شماره ۱.

بالاترین مقدار کارتونوئید در تیمار ۱۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با میانگین ۵/۳۱ میلی گرم در میلی لیتر حاصل شد. مطالعات انجام شده در زمینه تنظیم کننده های رشد از قبیل اسید جیبرلیک نشان می دهد که آنها می توانند سبب افزایش میزان رنگیزه های مطرح همچون کارتونوئیدها شوند (Kim et al., 2006; Hyun-Jin et al., 2007; Glick et al., 2007). کمترین مقدار کارتونوئید در تیمار شاهد و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۲۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک با میانگین ۴/۶۳ و ۴/۶۶ میلی گرم در میلی لیتر دیده شد. از لحاظ آماری اختلاف معنی داری را نشان ندادند اما با تیمار ۱۰۰ میلی گرم در لیتر اسیدجیبرلیک، این اختلاف معنی دار شد (جدول ۲). تیمار ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بنزیل آدنین به همراه ۱۰۰ میلی گرم در لیتر

- (۱۱) یعقوبی، لادن. حاتم‌زاده. ع. و. د. بخشی. ۱۳۹۲. تأثیر اسیدجیبرلیک و متیل جاسمونات روی برخی خصوصیات مورفولوژیک و فیزیولوژیک دو رقم مینا چمنی (*Bellis perennis*)، مجموعه مقالات هشتمین کنگره علوم باغبانی ایران، دانشگاه بوعلی سینا. ۳۰۹۶-۳۱۰۰ ص.
- 12) Abd El-Baky H.M., Hussein M., El-Baroty G. 2008. Algal extracts improve antioxidant defense abilities and salt tolerance of wheat plant irrigated with sea water. *African Journal of Biochemistry*, 2. 151-164.
- 13) Benjaacov, J. 2006. Gibbereellic acid spray increased size and quality of Protea 'Pink ice' Flowers. *Acta Horticulture*. 716: 135-140.
- 14) Briilinger, D and Storey, J.B. 1989. Development of a production method for container growth grafted pecan buddings. *HortScience*. 24(5): 764(abstr.).
- 15) Delvadia, d. v., t.t. ahlawat and meena, b.j. 2009. Effect of different GA3 concentration and frequency on growth, flowering and yield in Gaillardia (*Gaillardia pulchella* Foug.) cv. Lorenziana. *Har. J. Hortl. Sci.*, 4(1): 81-84.
- 16) Dhaduk, B. K., S. Kumara, A. Singh and Desai, J. R. 2007. Response of gibberellic acid on growth and flowering attributes in anthurium (*Anthurium andreaum* L.). *Jour. Orn. Hort.* 10(3): 187-189.
- 17) El-Dengawy, E.F.A. 2005. Promotion of seed germination and subsequent seedling growth of loquat (*Eriobotrya japonica* Lindl) by moist- chilling and GA3 applications. *Scientia Horticulturæ*. 105: 331-342.
- 18) Fleet, M.C and Sun, T.P. 2005. A delicate balance: the role of gibberellin in plant morphogenesis. *Current Opinion in Plant Biology*. 8:77-85.
- 19) Glick, A., Phllosoph-Hadas, S., Vainstein, A., Meir, A., Tadmor, Y. and Meir, S. 2007. Methyl Jasmonate Enhances Color and Carotenoid Content of Yellow Pigmented Cut Rose Flowers. *Acta Horticulturæ*. 755, 243-250.
- 20) Hamano, M., Yamato, Y., Ymazaki, H. and Miura, H. 2002. Endogenous gibberellins and their effects on flowering and stem elongation in cabbage (*Brassica oleracea* var. capitata). *Journal of Horticultural Science & Biotechnology*. 77(2):220-225.
- (۲) چهارزی، م. حسینی، ح. ر. هاشمی‌دهکردی، ا. و. خ، اسدی‌وفا. ۱۳۹۶. تأثیر اسیدجیبرلیک بر برخی ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیک دو رقم گل سفید و زرد (Alba and Apollo) گل میمون (*Antirrhinum majus*). علوم باغبانی ایران. ۴۸(۲): ۲۷۳-۲۶۵.
- (۳) حسن‌پور اصیل، م. مرتضوی، س. ه. حاتم‌زاده، ع. و. م، قاسم‌نژاد. ۱۳۹۱. تأثیر اسیدجیبرلیک و کلسیم در کاهش دوره رشد زنبق (*Iris hollandica* var. Blue Magic) در گلخانه و افزایش ماندگاری گل شاخه بریده آن، علوم و فنون کشت‌های گلخانه‌ای. ۳(۹).
- (۴) خوشخوی، م. شیبانی، ب. روحانی، ا. و. ع. تفضلی. ۱۳۷۹. اصول باغبانی. انتشارات دانشگاه شیراز.
- (۵) روئین، ز. ۱۳۸۶. تأثیر دمای پایین و تیمارهای مختلف اسیدجیبرلیک در پیش‌رس کردن پیازها و افزایش طول عمر گل‌های شاخه‌بریدنی نرگس، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد. دانشکده علوم کشاورزی. دانشگاه گیلان.
- (۶) عبدوسی، و. ۱۳۹۴. اثرات اسیدجیبرلیک، اسیدسالیسیلیک و بنزیل‌آدنین در مرحله پیش و پس از برداشت بر برخی صفات فیزیولوژیکی، آنزیمی و عمر گلجایی ژربرا *Gerbera jamesinii* cv. Sorbet فصلنامه زیست‌شناسی سلولی و مولکولی گیاهی. ۱۰(۳ و ۴): ۲۸-۲۱.
- (۷) قاسمی‌فهرساره، م. و. م. کافی. ۱۳۹۰. گلکاری علمی و عملی (جلد دوم). انتشارات رضوی. ۳۹۴ ص.
- (۸) مجیدیان، ن. نادری، ر. ا. خلیقی، ا. و. م. مجیدیان. ۱۳۹۰. تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد جبرلین و بنزیل‌آدنین بر تولید گیاه‌گلدانی شیپوری رقم چایلدسیانا، مجله علوم باغبانی (علوم و صنایع کشاورزی). ۲۵(۴): ۳۶۱-۳۶۸.
- (۹) مرتضوی، س. ه. و. م. حسن‌پور اصیل. ۱۳۸۹. اثرات دما و اسیدجیبرلیک در پیش‌رس کردن و بهبود کیفیت گل شاخه‌بریدنی زنبق (*Iris hollandica* var. Blue Magic). مجله دانش کشاورزی و تولید پلی‌دار. ۲(۲): ۲۰۲.
- (۱۰) نظریبگی، ا. فلاحی، ح. ع. ناصری، ر. میرزایی، ا. و. م، رشیدپور. ۱۳۹۳. بررسی اثر غلظت‌های مختلف نمک کلریدسدیم، اسید سالیسیلیک و اسید جیبرلیک بر محتوای پرولین و کلروفیل‌های a و b در دو رقم کلزا (هایولا ۴۰۱ و RGS)، تحقیقات کاربردی اکوفیزیولوژی گیاهان. ۱(۲).

- (*Chrysanthemum indicum* L.). South Indian Hort., 36: 136-140.
- 31) Nahed, G and EL-Aziz, A. 2007. Stimulatory effect of NPK fertilizer and benzyladenine on growth and chemical constituents of *Codiaeum variegatum* L. Plant. American-Eurasian Jour. Agric. & Environ. Sci., 2 (6): 711-719.
 - 32) Shudo, k. 1994. Chemistry of phenylurea cytokinins. In cytokinins: chemistry, activity and function Mokk, D.V. and Mc Mok (Eds). CRC Press, Boca Raton, pp35-42.
 - 33) Singh, M.P., Singh, R.P. and Singh, G.N. 1991. Effect of GA3 and ethrel on the growth and flowering of African marigold (*Tagetes erecta* L.). Har. J. Hortl. Sci., 2:81-84.
 - 34) Skutink, E, Lukaszews, A, Serek, M and Rabiza, J. 2001. Effect of growth regulators on postharvest characteristics of *Zantedeschia athiopica*. Postharvest Biol Tech 21: 241-246.
 - 35) Sladky, Z. 1986. The role of growth regulators in the differentiation of flowers and inflorescences. Biol. Plant. 28:31-37.
 - 36) Stuart D.I and Jones, R.L. 1977. Roles of extensibility and trugor in gibberellin-and dark-stimulated growth. Plant Physiology. 59:61-68.
 - 37) Verma, V. 1991. "A Text Book of Plant Physiology". Emkay Publications, Delhi. pp 518.
 - 38) Zieslin N and Tsujita, M.J. 1988. Regulation of stem elongation of *lilies* by temperature and the effect of gibberellin. Scientia Horticulturae. 37(1-2): 165-169.
 - 21) Hyun-Jin, K., Fonseca, J.M., Chol, G. H. and Kuboti, C. 2007. Effect of Methyl Jasmonate on Phenolic Compounds and Sarotenoid of Romain Lettuce (*Lactuca sativa* L.). Agricultural and Food Chemastry. 55: 10366- 10372
 - 22) Janowsk, B and Jerzy, M. 2003. Effect of gibberrellic acid on post harvest leaf longevity of *Zantedeschia elliottiana*. Journal of Fruit and Ornamental plant Research. 11: 69-76
 - 23) Kim, H.J., Chen, F., Wang, X. and Rajapakse, N.C. 2006. Effect of Methyl Jasmonate on Secondary Metabolites of Sweet Bsil (*Ocimum basilicum* L.). Journal of Agricultural and Food Chemistry. 54. 2327- 2332.
 - 24) Leshem, Y. 1973. The molecular and hormonal basis of plant growth regulation. Department of life Science. Bar- Ilon University Ramat-GAn. Israel. 159 p.
 - 25) Lester, D.C., Carter, O.G., Kelleher, F.M. and Laing, D.R. 2002. The effect of gibberellic acid on apparent photosynthesis and dark respiration of simulated swards of pennisetum clandestinum Hochst. Australian journal of Agriculture Research, 23:205-213.
 - 26) Lichtenthaler, H.K. 1987. Chlorophylls and carotenoids: Pigments of photosynthetic biomembranes. Methods of Enzymology 148: 350-380.
 - 27) Little C.H.A and MacDonald, J.E. 2003. Effects of exogenous gibberellin and auxin on shoot elongation and vegetative bud development in seedlings of *Pinus sylvestris* and *Picea glauca*. Tree Physiology. 23: 73-83.
 - 28) Marler, T.V and Mickelbart, M. 1992. Application of GA4+7 to stem enhances carambola seedling growth. HortScience. 27(2): 122-123.
 - 29) Mynett, K., Startek, L., Zurawik, P. and Ploszaj, B. 2001. The Effect of Gibrescol and Flordimex on The Emergence and Growth of Freesia Rocz. AR w Poznaniu CCCXXXII, Ogrodn. 33: 103-110 (In Polish).
 - 30) Nagarjuna, B., Reddy, V.P., Rao, M.R. and Reddy, E.N. 1988, Effect of growth regulators and potassium nitrate on growth, flowering and yield of chrysanthemum